

[Ellen Strange Petersen.]

forholdene, et meget vanskelig passabelt nåleøje. Jeg ved, at der er nogle specialafdelinger i Århus, der er godkendt som kursusafdelinger, medens andre ikke i øjeblikket mener at kunne påtage sig opgaven på grund af det meget store studentertal.

En arbejdsgruppe inden for Nordisk Råd har i 1965 udsendt en betænkning om „specialistkompetens för nordiska läkare“ med det formål at få en ensartet uddannelse i de nordiske lande. I betænkningen anbefales „någon form av prövning“ af den videregående læges kvalifikationer. Det nævnte kursus, der nu er startet i Danmark, slutter ikke med en prøve. Der kræves kun fysisk tilstedeværelse ved et vist antal kursus timer.

Der er lige udkommet en svensk betænkning om lægers uddannelse og videreuddannelse, og heraf fremgår det, at krav om prøve er indgået i de finske og i de norske regler, og den svenske betænkning anbefaler, at man også i Sverige får en kundskabskontrol; derfor vil jeg spørge: vil ministeren arbejde for at liberalisere adgangen til speciallægeuddannelsen, f. eks. ved at man indfører en eksamen i stedet for den nuværende kursustvang?

Indenrigsministeren (*Hans Hækkerup*):

De seneste regler om uddannelse af speciallæger bygger på de principper, som er anbefalet gennemført i en nordisk betænkning af 20. november 1964. Betænkningen er udarbejdet af en ekspertgruppe, som de nordiske sundhedsministre enedes om at nedsætte i 1963 i overensstemmelse med Nordisk Råds rekommandation nr. 26 af 1962, som opfordrer de nordiske landes regeringer til at søge gennemført ensartede regler på dette område.

For Danmarks vedkommende indebærer gennemførelsen af de nye regler 3 principielle nydannelser. For det første: alle vordende speciallæger skal gennemgå en supplerende teoretisk uddannelse i de områder af speciale, hvori der vanskeligt ville kunne undervises under den praktiske uddannelse. For det andet: der skal gennemføres en eller anden form for kundskabsprøve. For det tredje: uddannelsen skal i mindst 1 år finde sted på særlige af sundhedsstyrelsen godkendte sygehusafdelinger.

Under de drøftelser, som indenrigsministeriet førte med repræsentanter for bl. a. sundhedsstyrelsen, de sygehusejende kommuner og Den almindelige danske Lægeforening, viste det sig, at der kunne opnås fuld enighed om gennemførelsen af de nye principper. Dog besluttede man, at der i første omgang ikke skulle gennemføres en kundskabsprøve, idet man fandt det rimeligt at udskyde løsningen af dette spørgsmål, til den nye uddannelsesform er indarbejdet og man har indhøstet erfaringer om den nye kursusvirksomhed. I Sverige har man forholdt sig på samme måde, dog således at der dér bliver afholdt en prøve efter afslutningen af den teoretiske uddannelse.

Hvad angår spørgsmålet om en mulig sammenhæng mellem mangelen på læger i provinsen og kravet om, at vordende speciallæger skal have været ansat mindst 1 år på en godkendt sygehusafdeling, kan jeg oplyse, at de nye uddannelsesregler ikke har medført principiel ændring i den uddannelsesmæssige værdi, som tillægges ansættelse ved blandede sygehuse og afdelinger ved dette sygehuse. Det er mig bekendt, at der har været og fortsat er vanskeligheder i forbindelse med bl. a. udvælgelsen af de sygehusafdelinger, hvor de vordende speciallæger tillige skal gennemgå den teoretiske uddannelse.

For så vidt angår specialet kvindesygdomme og fødselshjælp, har der vist sig uforudsete vanskeligheder ved at oprette kursusstillinger ved fødselsanstalten i Århus, og derfor er indtil videre samtlige kursusstillinger på dette felt samlet i København. Jeg skal være den første til at beklage dette, men sundhedsstyrelsen er fortsat opmærksom på dette spørgsmål og vil søge at finde en løsning herpå, så snart det lader sig gøre.

Hvad endelig angår spørgsmålet om liberalisering af adgangen til speciallægeuddannelse, f. eks. ved at ophæve den obligatoriske teoretiske uddannelse og afløse denne af en eksamensordning, vil jeg for det første oplyse, at antallet af uddannelsesstillinger for tiden er baseret på antallet af læger, der i de senere år rent faktisk har ønsket specialuddannelse, og at antallet af kursusstillinger vil blive ændret efter forholdene. For det andet ville det efter min mening indebære et brud med et af